

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Prof. dr hab. Waław Tybor

Profesor dr hab. Waław Tybor pracował na Uniwersytecie Łódzkim w latach 1964–2012. Doktorat uzyskał na Uniwersytecie Moskiewskim broniąc rozprawy doktorskiej *„O dziewiątym mezonie pseudoskalarnym*, której promotorem był wybitny fizyk teoretyk rosyjski Wiktor Ogievetsky, jeden z twórców podstaw teorii Yanga-Millsa, teorii supersymetrii oraz teorii grawitacji kwantowej. W roku 1972 po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego za pracę *„O spinach i parzystościach mezonów X0/960/E/1420”* Waław Tybor uzyskał stanowisko docenta w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Łódzkiego, natomiast w roku 1989 stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Po otrzymaniu tytułu profesora w roku 1990 do czasu odejścia na emeryturę, zajmował stanowisko profesora zwyczajnego. W czasie swojej pracy w UŁ prof. Waław Tybor pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji organizatorskich.

W latach 1974–75 i 1981–84, okresie gdy kierował Instytutem Fizyki, miał istotny udział w uzyskaniu decyzji na budowę obecnego gmachu fizyki a później w jego zagospodarowanie. Profesor Tybor był wielokrotnie wybierany na kierownicze funkcje na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii. W latach 1984–1990 był prodziekanem Wydziału, a od roku 1993 do 1999 jego dziekanem. Od roku 1982 do 1992 kierował Zakładem Fizyki Teoretycznej a od roku 1992 do roku 1993 Katedrą Fizyki Teoretycznej UŁ. W międzyczasie był również kierownikiem Zakładu Dydaktyki Fizyki. W latach 1975–78 Waław Tybor był członkiem Zespołu Dydaktycznego kierunku: fizyka i astronomia w MNiSW. Był również aktywnym członkiem licznych komisji wydziałowych i uczelnianych. Profesor Waław Tybor uważany był przez studentów i pracowników za najlepszego wykładowcę Wydziału.

W czasie swojej długoletniej pracy dydaktycznej na Uczelni prowadził większość zajęć z zakresu fizyki teoretycznej. Jego zajęcia cechowała jasność

Uniwersytet
ŁÓDZKI

i klarowność wykładu przy zachowaniu bardzo wysokiego poziomu merytorycznego. Profesor Tybor wychował wielu wybitnych fizyków oraz zapoczątkował powstanie łódzkiej szkoły fizyki teoretycznej. Jego studentami i doktorantami byli profesorowie Jakub Rembieniński (obecny kierownik Katedry Fizyki Teoretycznej), Krzysztof Kowalski i Bogusław Broda, a także profesorowie Katedry Informatyki: Paweł Maślanka (obecny kierownik Katedry) i Piotr Kosiński oraz prof. Zbigniew Szadkowski (obecny kierownik Katedry Astrofizyki Wysokich Energii). Profesor Tybor jest cenionym specjalistą w obszarze fizyki teoretycznej i autorem 75 prac naukowych z tej dziedziny. Szczególnie duży wkład wniósł do fizyki cząstek elementarnych i teorii pola, w tym do teorii reakcji, teorii supersymetrii, teorii algebr prądów, teorii układów hamiltonowskich i teorii Yanga-Millsa oraz teorii symetrii cząstek elementarnych. Oprócz wielu państwowych i uczelnianych nagród i wyróżnień należy przypomnieć o odznaczeniu go w roku 1990 przez Prezydenta RP Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Opracował: prof. dr hab. Jakub Rembieniński